

det, de er beregnet til, og i løbet af kort tid – det tilsagn har jeg i hvert fald fået – vil man fremkomme med forslag til, hvordan pengene skal bruges. Det udelukker naturligvis heller ikke, at pengene går til CO₂-reduktioner, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil nævnte, men om de går til det, tør jeg ikke her i dag svare på. Vi må se, hvilke forslag der kommer på bordet.

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, at principperne i »Partnerskab 2000« – det var også det, udenrigsministeren sagde i sin tale, og det fremgår i al fald af den redegørelse, regeringen har givet til Folketinget – står vi ved, og dem mener vi fortsat skal gælde. Men vi mener også godt, at det kan gælde, selv om nogle programsamarbejdslande udgår.

Men hensyn til størrelsen af ulandsbistanden og Mifresta kan jeg kun sige det, jeg har sagt før: Vi synes, det ser vældigt fornuftigt ud, det som regeringen nu har fremlagt, men jeg vil ikke på forhånd afvise, at der kan blive tale om andre justeringer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning og hr. Jørn Jespersen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil og nu også hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg prøvede at tale til fru Gitte Seebergs positive sider, kan man sige, ved at stille det spørgsmål, jeg gjorde før, for regeringen påstår jo, at man holder denne her 1-pct.s-målsætning i 2002, selv om man har fillet med tallene.

Man får et svar, men desværre viser det sig, at vi i år 2003 kan være sikker på, nærmest uanset hvilken opgørelsesmetode man bruger, at vi kommer under 1 pct., ellers ville man jo gerne have skrevet i sit forslag til vedtagelse, at man fastholdt 1-pct.s-målsætningen.

Men desværre må man konstatere, at også på det her punkt bevæger Det Konservative Folkeparti sig væk fra tidligere tiders politiske markeringer. Det er rigtigt, at der i finanslovsforslaget er lagt op til store besparelser, men vi kunne jo håbe på, at man efter den 11. september, hvor der trods alt i verden er kommet en øget erkendelse af behovet for udviklingsbistand, havde gjort noget andet.

Når vi ser på landene omkring os, så øger Sverige bistanden, Norge øger bistanden, England øger bistanden, den finske statsminister Paavo Lipponen var til World Economic Forum i

New York, hvor han lovede at fordoble bistanden. Hvad gør Danmark? Vi skærer ned i bistanden. Hvilket signal er det? Det er det mest tosede signal på det mest dumme tidspunkt.

Det var bare det, jeg prøvede at appellere til, om man ikke kunne revurdere sin tidligere opfattelse i lyset af, hvad der er sket i verden i dag.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg takker for bekræftelsen af, at der er skåret godt og vel 500 mio. kr. i miljøbistanden til Syd under Mifresta-rammen, ud over at der ligger ca. 200-300 mio. kr.s besparelse på miljø inden for ulandsrammen, og at hele Østmiljøstøtten foreløbig er parkeret på en spærret konto. Det er altså de reelle tal: 700 til Syd og så en ukendt skæbne for 668 mio. kr. til Østmiljøstøtten.

Men så siger fru Gitte Seeberg, at vi bruger lige så meget i år på miljøbistand, som vi gjorde sidste år. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Hvordan kan man skære 700 mio. kr. plus 668 væk og så bruge lige så meget? Det trænger til en forklaring. Det er flere gange i dag fra regeringens side blevet nævnt, at vi vil bruge ca. 2 mia. kr. Det synes jeg kunne være nyttigt fra fru Gitte Seeberg eller fra en af de ministre, der er til stede, at få oplyst, hvordan de fordeler sig.

Så spurgte jeg om de 150 mio. kr. til at frigive. »Kort tid« fik jeg at vide, hvad er kort tid? Vil Det Konservative Folkeparti være med til at sikre, at der ikke er projekter, der lider midlertidigt afbræk med tab af troværdighed for danske firmaer og for Danmark som land ved at få de penge sat i arbejde nu?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning, og derefter kommer fru Seeberg ind, og så har jeg tre andre korte bemærkninger efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan så konstatere, at De Konservative og Venstre altså er åbne over for at slagte gode miljøprojekter i ulande, gode miljøprojekter i ulande for at få lov til at forurene mere, for at få lov til at Danmarks CO₂-udslip kan være større end den ramme, der er fastsat under Kyotoaftalen.

På den måde rager man ikke uklar med internationale organisationer, for det er jo indopereret, at man skal kunne købe sig fra den slags,